സ്കന്ദപുരാണമ്/ഖണ്ഡഃ 7 (പ്രഭാസഖണ്ഡഃ)/പ്രഭാസക്ഷേത്ര മാഹാത്മ്യമ്/അധ്യായഃ 209

http://aksharamukha.appspot.com/api/website?source=Devanagari&target=Malayalam&preOptions=[]&postOptions=[]&nativize=false&url=https://sa.wikisource.org//sa.wikisource.org/s/gdz

.. ഈശ്വര ഉവാച .. ..

തതോ ഗച്ഛേന്മഹാദേവി മാർകണ്ഡേയേശമുത്തമമ് ..

തസ്മാദുത്തരദിഗ്ഭാഗേ മാർകണ്ഡേന പ്രതിഷ്ഠിതമ് ..1..

സാവിത്ര്യാഃ പൂർവഭാഗേ തു നാതിദൂരേ വ്യവസ്ഥിതമ് ..

മഹർഷിരഭവത്പൂർവം മാർകണ്ഡേയ ഇതി ശ്രുതഃ .. 2 ..

അജരശ്ചാമരശ്ചൈവ പ്രസാദാത്പദ്മയോനിനഃ ..

സ ഗത്വാ തത്ര വിപ്രേന്ദ്രോ ദേവദേവസ്യ ശൂലിനഃ ..

ലിംഗം തു സ്ഥാപയാമാസ ജ്ഞാത്വാ തത്ക്ഷേത്രമുത്തമമ് .. 3 ..

സ തം പൂജ്യ വിധാനേന സ്ഥിത്വാ ദക്ഷിണതോ മുനിഃ ..

പദ്മാസനധരോ ഭൂത്വാ ധ്യാനാവസ്ഥസ്തദാऽഭവത് .. 4 ..

തസ്യ ധ്യാനരതസ്യൈവ പ്രയുതാന്യർബുദാനി ച ..

യുഗാനാം സമതീതാനി ന ജാനാതി മുനീശ്വരഃ .. 5 ..

അഥ ലോപം സമാപന്നഃ പ്രാസാദഃ ശാംകരഃ സ്ഥിതഃ ..

കാലേന മഹതാ ദേവി പാംസുഭിർമാരുതോദ്ഭവൈഃ .. 6 ..

കസ്യചിത്ത്വഥ കാലസ്യ പ്രബുദ്ധോ മുനിസത്തമഃ ..

അപശ്യത്പാംസുഭിർവ്യാപ്തം തത്സർവം ശിവമന്ദിരമ് .. 7 ..

തതഃ കൃച്ഛ്രാത്സ നിഷ്ക്രാന്തഃ ഖനിത്വാ മുനിപുംഗവഃ ..

അകരോത്സുമഹാദ്വാരം പൂജാർഥം തസ്യ ഭാമിനി .. 8 ..

പ്രവിശ്യ തത്ര യോ ഭക്ത്യാ പൂജയേദ്വൃഷഭധ്വജമ് ..

സ യാതി പരമം സ്ഥാനം യത്ര ദേവോ മഹേശ്വരഃ .. .. 9 ..

ദേവ്യുവാച ..

അമരത്വം കഥം പ്രാപ്തോ മാർകംണ്ഡോ മുനിസത്തമഃ ..

അഭവത്കൗതുകം ഹ്യേതത്തസ്മാത്ത്വം വക്തുമർഹസി .. 7.1.209.10 ..

അമരത്വം യതോ നാസ്തി പ്രാണിനാം ഭുവി ശംകര ..

ദേവാനാമപി കല്പാംതേ സ കഥം ന മൃതോ മുനിഃ .. 11 ..

.. ഈശ്വര ഉവാച .. ..

അഥാതസ്ത്വാം പ്രവ ക്ഷ്യാമി യഥാസാവമരോഽഭവത് ..

ആസീന്മുനിഃ പുരാകല്പേ മൃകണ്ഡ ഇതി വിശ്രുതഃ .. 12 ..

ഭൃഗോഃ പുത്രോ മഹാഭാഗഃ സഭാര്യസ്തപസി സ്ഥിതഃ ..

തസ്യ പുത്രസ്തദാ ജാതോ വസതസ്തു വനാംതരേ .. 13 ..

സ പാഞ്ചവാർഷികോ ഭൂത്വാ ബാല ഏവ ഗുണാന്വിതഃ ..

കസ്യചിത്ത്വഥ കാലസ്യ ജ്ഞാനീ തത്ര സമാഗതഃ ..14..

തേന ദൃഷ്ടസ്തദാ ബാലഃ പ്രാംഗണേ വിചരൻപ്രിയേ ..

സ്മൃത്വാഽഹസച്ചിരം കാലം ഭാവ്യർഥം പ്രതി നോദിതഃ .. 15 ..

തസ്യ പിത്രാ സ ദൃഷ്ടസ്തു സാമുദ്രജ്ഞോ വിദുത്തമഃ ..

ഹാസ്യസ്യ കാരണം പൃഷ്ടോ വിസ്മയാന്വിതചേതസാ .. 16 ..

കസ്മാന്മേ സുതമാലോക്യ സ്മിതം വിപ്ര കൃതം ത്വയാ ..

തത്ര മേ കാരണം ബ്രഹ്മന്യഥാവദ്വക്തുമർഹസി .. .. 17 ..

ഇതി തസ്യ വചഃ ശ്രുത്വാ ജ്ഞാനീ വിപ്രോ വചോഽബ്രവീത് .. 18 ..

അയം പുത്രസ്തവ മുനേ സർവലക്ഷണസംയുതഃ ..

അദ്യപ്രഭൃതി ഷണ്മാസമധ്യേ മൃത്യുമവാപ്സ്യതി .. 19 ..

യദി ജീവേത്പുനരയം ചിരായുർവൈ ഭവിഷ്യതി ..

അതോ മയാ കൃതം ഹാസ്യം വിചിത്രാ കർമണോ ഗതിഃ .. 7.1.209.20 ..

ഏതച്ഛ്രുത്വാ വചോ രൗദ്രം ജ്ഞാനിനാ സമുദാഹൃതമ് ..

വ്രതോപനയനം ചക്രേ ബാലകസ്യ പിതാ തദാ .. 21 ..
ആഹ ചൈനമൃഷിഃ പുത്രം ദൃഷ്ട്വാ ബ്രാഹ്മണമാഗതമ്..
അഭിവാദ്യാസ്ത്രയോ വർണാസ്തതഃ ശ്രേയോ ഹ്യവാപ്സ്യസി .. 22 ..
ഏവമുക്തഃ സ വൈ വിപ്രഃ കരോത്യേവാഭിവാദനമ് ..
ന വർണാവരജം വേത്തി ബാലഭാവാദ്വരാനനേ .. 23 ..
പംചമാസാ ഹ്യതിക്രാന്താ ദിവസാഃ പഞ്ചവിംശതിഃ ..
ഏതസ്മിന്നേവ കാലേ തു പ്രാപ്താഃ സപ്തർഷയോഽമലാഃ .. 24 ..
തീർഥയാത്രാപ്രസംഗേന തേന മാർഗേണ ഭാമിനി ..
കാലേന തേന സർവേഽഥ യഥാവദഭിവാദനൈഃ ..
ആയുഷ്മാൻഭവ തൈരുക്തഃ സ ബാലോ ദണ്ഡവൽകലീ .. 25 ..
ഉക്ത്വാ തേ തു പുനർബാലം വീക്ഷ്യ വൈ ക്ഷീണജീവിതമ് ..
ദിനാനി പംച തേ ഹ്യായുർജ്ഞാത്വാ ഭീതാസ്തതോഽനൃതാത് .. 26 ..
ബ്രഹ്മചാരിണമാദായ ഗതാസ്തേ ബ്രഹ്മണോഽന്തികേ ..
പ്രതിമുച്യാഗ്രതോ ബാലം പ്രണേമുസ്തേ പിതാമഹമ് .. 27 ..
തതസ്തേനാപി ബാലേന ബ്രഹ്മാ ചൈവാഭിവാദിതഃ ..
ചിരായുർബ്രഹ്മണാ ബാലഃ പ്രോക്തോഽസാവൃഷിസന്നിധൗ .. 28 ..
തതസ്തേ മുനയഃ പ്രീതാഃ ശ്രുത്വാ വാക്യം പിതാമഹാത് ..
പിതാമഹസ്തു താന്ദൃഷ്ട്വാ ഋഷീൻപ്രോവാച വിസ്മിതാൻ ..
കേന കാര്യേണ വാ്യ്യാതാഃ കേന ബാലോ നിവേദിതഃ ..29..
.. ഋഷയ ഊചുഃ .. ..
ഭൃഗോഃ പുത്രോ മൃകണ്ഡസ്തു ക്ഷീണായുസ്തസ്യ ബാലകഃ ..
അകാലേന പിതാ ജ്ഞാത്വാ ബബംധാസ്യ ച മേഖലാമ് .. 7.1.209.30 ..
യജ്ഞോപവീതം ച തതസ്തേന വിപ്രേണ ബോധിതഃ ..
യം കഞ്ചിദ്ദ്രക്ഷ്യസേ ലോകേ ഭ്രമന്തം ഭൂതലേ ദ്വിജമ് .. 31 ..
തസ്യാഭിവാദനം കാര്യം നിത്യമേവ ച പുത്രക ..
തതോ വയമനേനൈവ ദൃഷ്ടാ ബാലേന സത്തമ .. .. 32 ..

തീർഥയാത്രാപ്രസംഗേന ദൈവയോഗാത്പിതാമഹ ..

ചിരായുരേഷ വൈ പ്രോക്തോ ഹ്യമീഭിശ്ചാഭിവാദിതൈഃ .. 33 ..

ത്വത്സകാശം സമാനീതസ്ത്വയാ ചൈവമുദാഹൃതഃ ..

കഥം വാഗനൃതാ ദേവ ഹ്യസ്മാകം ഭവതാ സഹ .. 34 ..

ഉവാച ബാലമുദ്ദിശ്യ പ്രഹസൻപദ്മസംഭവഃ ..

മത്സമാനായുഷോ ബാലോ മാർകണ്ഡേയോ ഭവിഷ്യതി .. 35 ..

കല്പസ്യാദൗ തഥാ ചാന്തേ സഹായോ മേ ഭവിഷ്യതി ..

തതസ്തു മുനയഃ പ്രീതാ ഗൃഹീത്വാ മുനിദാരകമ് ..

തസ്മിന്നേവ പ്രദേശേ തു മുമുചുശ്ചേഷ്ടിതം യതഃ .. 36 ..

തീർഥയാത്രാം ഗതാ വിപ്രാ മാർകണ്ഡേയോ ഗൃഹം യയൗ ..

ഗത്വാ ഗൃഹമഥോവാച മൃകണ്ഡം മുനിസത്തമമ് .. 37 ..

ബ്രഹ്മലോകമഹം നീതോ മുനിഭിസ്താത സപ്തഭിഃ ..

ഉക്തോഽയം ബ്രഹ്മണാ കല്പസ്യാദൗ ചാന്തേ ച മേ സഖാ .. 38 ..

ഭവിഷ്യതി ന സംദേഹോ മത്സമായുശ്ച ബാലകഃ ..

തതസ്തൈഃ പുനരാനീതോ മുക്തശ്ചൈവാശ്രമം പ്രതി .. 39 ..

മത്കൃതേ ഹി ദ്വിജശ്രേഷ്ഠ യാതു തേ മനസോ ജ്വരഃ ..

മാർകണ്ഡേയവചഃ ശ്രുത്വാ മൃകണ്ഡോ മുനിസത്തമഃ ..

ജഗാമ പരമം ഹർഷം ക്ഷണമേകം സുദുഃസഹമ് .. 7.1.209.40 ..

തതൗ ധൈര്യം സമാസ്ഥായ വാക്യമേതദുവാച ഹ .. 41 ..

അദ്യ മേ സഫലം ജന്മ ജീവിതം ച സുജീവിതമ് ..

യത്ത്വയാ മേ സുപുത്രേണ ദൃഷ്ടോ ലോകപിതാമഹഃ .. 42 ..

വാജപേയസഹസ്രേണ രാജസൂയശതേന ച ..

യം ന പശ്യന്തി വിദ്വാംസഃ സ ത്വയാ ലീലയാ സുത .. 43 ..

ദൃഷ്ടശ്ചിരായുരപ്യേവം കൃതസ്തേനാബ്ജയോനിനാ ..

ദിവാരാത്രമഹം താത തവ ദുഃഖേന ദുഖിതഃ ..

ന നിദ്രാമനുഗച്ഛാമി തന്മേദുഃഖം ഗതം മഹത് .. 44 ..

ഇതി ശ്രീസ്കാന്ദേ മഹാ പുരാണ ഏകാശീതിസാഹസ്ര്യാം സംഹിതായാം സപ്തമേ പ്രഭാസഖംഡേ പ്രഥമേ പ്രഭാസക്ഷേത്രമാഹാത്മ്യേ മാർകണ്ഡേയേശ്വരമാഹാത്മ്യവർണനനംനാമ നവോത്തരദ്വിശതതമോഽധ്യായഃ .. .. 209...

"https://sa.wikisource.org/w/index.php?title=സ്കന്ദപുരാണമ്/ഖണ്ഡഃ_7_(പ്രഭാസഖണ്ഡഃ)/പ്രഭാസക്ഷേത്ര_മാഹാത്മ്യമ്/അധ്യായഃ_209&oldid=69397" ഇത്യസ്മാദ് പ്രതിപ്രാപ്തമ്